

Jakub Nvota

Jožko Púčik a...

Rekonštrukcia

Voľne na motívy hry I. Stodolu

Osoby príbehu:

Jožko Púčík

Lekár

Obhajca, Sudca, Prokurátor

Viera

Lekár

Valerián - Boh

Úradníčka 1

Úradníčka 2

Prázdne miesto hry. Miesto rekonštrukcie.

Na svojom mieste sedí Jožko Púčík.

Na svojom mieste sedia diváci.

Prológ:

Súdne figurantky nat'ahujú pásy pomedzi ľudí a vyznačujú priestor hry. Je to úvodný akt hry, preto pri ňom môže znieť hudba, Figurantky nech sú pohybovo šikovné, lebo tiež to dost' pomôže. Svetlo v sále ešte svieti, javisko je tmavé.

Obraz 1.

Tma. Pomaly si oči zvykajú. Keď vtom uši zachytia podivnú zmes zvukov. Vonku hučí vietor, rachotia mreže, kvapká voda, vŕzgajú kolieska Valeriánovho vozíka. To všetko vytvára podivnú zmes hudby pocitov.

Pomaly vchádza Valerián s vozíčkom a roznáša večere a knihy. Je to trošku zaostalý zariadenec nášho súdnictva, ale v tomto smere nie je v našom súdnictve výnimkou, takže sa mu nebude smiať. („Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich bude kráľovstvo nebeské") Vozíček pomaly ide a vŕzga. Do tejto hudba znie hlas z diaľky.

Hlas:

V divízii obchodne - charitatívnej firmy Terra & Vanitas žil istý muž, menom Púčík. Bol to muž dokonalý a statočný, bál sa Termínov a chránil sa zlého. V jeho kartotékach bolo sedemtisíc ovečiek, tritisíc kráv a zopár volov (lebo aj takí klienti sa nájdu). Aj predajcov mal veľmi mnoho. Bol to muž, ktorý vynikal nad všetkých synov Západu.

Jeho predajcovia často vyhodnocovali svoje úspechy, každý v určitý deň vo svojom oddelení a pozývali aj nejaké sestry, aby s nimi jedli a pili. No len čo uplynuli dni účtovania, Jozef Púčík si ich dal zavolať a obradne ich očisťoval. Vravel im o morálke a obchodnej etike. Podľa počtu ich prehreškov predkladal predstavenstvu svoju výpoveď . Lebo Jozef Púčík hovorieval: Možno, že moji predajcovia zhrešili. Možno, že vo svojom srdci urazili Firmu. A tak to Púčík robil neprestajne.

A Púčík našiel zaľúbenie Predstavenstva. Páni často vravievali: Všimli ste si nášho služobníka Jozefa Púčíka? Niet mu rovného na celej zemi. Je to muž dokonalý a statočný, bojí sa Termínov a chráni sa zlého.

I tu by mal do príbehu muža menom Púčik vstúpiť Satan, predstúpiť pred tvár Najvyššieho a žiadať nad Púčikom moc, aby mohol skúšať jeho pevnú vieru. Pozbaviť ho majetku, úcty jeho blížnych i zdravia.

Ale Satan Jozefa Púčika nenavštívil. Stalo sa čosi podivnejšie...

Obráz 2.

Valerián s vozíčkom podíde do kruhu svetla v ktorom sedí Jožko. Podá mu večeru a knihu.

Valerián:

Jožko... zohnal som tú knihu...

Jožko:

Nový obchodný zákonník...neviem ako vám pod'akovať... niečo časom vymyslím.

Valerián:

Nie, nie...cigarety...tri balíčky ako sme sa dohodli...

Jožko:

Aha...zabudol som, snád' preto, že nefajčím.

Valerián:

Čo je to? Prelistoval som to, ale ničomu nerozumiem...

Jožko:

Nový kódex. Kódex predajcu nášho poistenia. Jediná útecha v tejto ničote. Nesmiem totiž upadnúť, Firma ma potrebuje pripraveného a vzdelaného... očakávam, že potom čo vyjdem z väzenia vrátia mi miesto v úrade...

Valerián:

No, no...hm... *chce odísť*... Tú bibliu už nebudete?

Jožko:

Nie. *Vracia knihu* Oboje by som nezvládol.

Valerián:

Hm... zanesiem ju tomu vrahovi na sedmičku... *odchádza*...

Jožko si sadne a začne listovať v knihe.

Jožko:

Zase zmeny... samé zmeny ...

Obraz 3.

Vchádza Lekár.

Lekár:

Púčik, čo robíte?

Jožko:

Čítam prosím. Nový kódex predajcu. Samé zmeny.

Lekár:

Samé zmeny...

Jožko:

Samé...

Lekár:

Zmeny, zmeny, zmeny...

Jožko:

Vy tomu rozumiete pán doktor? Kódexu?

Lekár:

Nie...čosi nám vraveli na fakulte...čosi potom...už tomu nerozumiem Púčik.

Jožko:

Ale ja som myslel...

Lekár:

Len pokojne, pokojne...čo ste vlastne robili, Púčik?

Púčik:

Nič, pán doktor.

Lekár:

Neklamte. Bol tu? Je to tak? Čo? Dajte si xanax. No len si dajte...dám si s Vami.

Púčik

Ďakujem pán doktor, ale mne už doniesli rohypnol. Nemôže sa to nejako...

Lekár:

A čo ja viem ... hlava sa liečiť nedá. Len si dajte. Bude zase dobre. Ježišikriste, keby ste vedeli, čo je to poist'ovňa ... pardon, vy to viete, ved' ste tam robili. Dajte si ešte jeden xanax.

Púčik:

Ďakujem.

Lekár:

Tak čo? Aký bol? Čo hovoril?

Púčik:

Ja neviem, ja som nič nevidel.

Lekár:

Mňa neklamte. Tam na súde, pred porotou, na výsluchoch si robte čo chcete. Mne to je jedno. Moje peniaze ste nespreneverili, ja od vás nič nechcem. Ja som lekár. Pátram vo vás a strácam sa ... Videli ste ho?

Púčik:

... nie... neozval sa mi odkedy zmizli tie peniaze zo stola v mojej kancelárii...

Lekár:

Odkedy ste ich vzali

Púčik:

Neviem ho zavolať. Robí si čo chce, chodí kedy chce. Ani som ho nikdy nevidel. Hovorí na mňa spoza dverí, alebo cez rozhlas...

Lekár:

Pre seba Ako Mojžiš s horiacim kríkom... neuzrieš Jeho tvár...

Púčik:

Aj kvôli tomu rozhlasu si myslím, že je to podvod. Raz som videl ako sa predomnou stočil dym z cigarety a písal do vzduchu písmená, aj to bol on...

Lekár:

No tak koniec koncov... má na to právo, nie? Keď je to ... Boh.

Púčik:

To nehovorte!!!

Lekár:

Prečo?

Púčik:

Nie je to isté.

Lekár:

Nie je ... ale to posúdim ja. Ak Boh je a vy ste ho videli, tak ste nevinný. Respektíve ste šialenec, ktorého len ťažko odsúdia, ale ak Boh nie je, ste vinný za parádnu defraudáciu. Toto je skutočne kuriózna situácia. Neverili by ste Púčik, ale minule ma to zobudilo uprostred noci, až som sa musel napit'.

Púčik:

Pán doktor, ale ja šialenstvo nepredstieram.

Lekár:

A toto ma zaráža. Nechcete ešte xanax, mám posledný... poisťovňa. Čo vám sl'úbil?

Púčik:

Kto? On? Nič. Ved' ja som ho nevidel.

Lekár:

Pravdu Púčik...

Púčik:

Ja som ho nijako nevolal. Ved' ani nemám kedy. Vstávam ráno o piatej, bývam na konečnej, než dôjdem peši do mesta je sedem... potom som v úrade a za tmy zase domov... ledva stihnem vyvenčiť mačku našej susedke...

Lekár:

Príčinu musím nájsť ja. *Začne oficiálne vyšetrovať, pustí aj magnetofón.* Fascínuje Vás násilie? Často chodíte do kina na filmy, kde je krv?

Púčik:

Nie.

Lekár:

Boli ste v mladosti násilný? Mučili ste zvieratá? Ste náboženský fanatik?
Uznávate vraždu?

Púčik:

Piate prikázanie „Nezabiješ“

Lekár:

A čo „Nepokradneš“? Vzali ste peniaze?

Púčik

To nemožno tak povedať.

Lekár:

Takže ste nevinný

Púčik:

Vinný.

Lekár:

Stále to isté. ... pijete?

Púčik:

Nie. Iba víno.

Lekár:

A to nestačí? Viete čo to robí na tabletky? Koľko denne vypijete?

Púčik:

Deci s vodou na obed a niekedy deci večer, keď nemusím ísť s mačkou.

Lekár:

Viete koľko je to za dvadsať rokov, ste prakticky notorik. Nos máte červený.

Púčik:

Aj vy.

Lekár:

Mne odmrzol. Viete odmocňovať...

Púčik:

Dajte príklad.

Lekár:

Nechajme to. Zajtra pôjdem pred súd a musím im povedať, čo máte v hlave. Inak mám problém. Ten mám aj tak... čo už. Koľko to zmizlo z tej vašej firmy?

Púčik:

30 miliónov šesť stošesťdesiat tisíc šesťdesiat.

Lekár:

Viete koľko ja dlhujem švagrovi? Prokurátor je z vás na mŕtvicu. To už by bola jeho tretia. Potvrďím, že ste spôsobilý absolvovať rekonštrukciu.

Púčik:

Mne to nerobí problém.

Lekár:

Tak potom Boh s Vami... totiž nie. *Odchádza*

Obraz 4.

Bohvie čo sa deje v hlave Jozefa Púčika.

Valerián pomaly roznáša na táckach jed na krysy. Počuť ako v noci pišťaia.

Hlas:

Firma Terra & Vanitas sa Jožkovi po jeho príchode zdala malebná. Modré košele jeho nadriadených svietili do noci. Tu, áno, presne tu možno nájsť skutočnú spravodlivosť v pokore a službe bližnému, povedal Jožko a podpísal pracovnú zmluvu ako poisťovací agent. Smernice sa naučil za jedinú noc a rád o nich poučil i nadriadených, ktorí mu ich dali. Deň po dni otváral výkazy a zmluvy s pocitom, že hľadá na dobro ako také, na dobro, ktorého sa on Jozef Púčik stal súčasťou. Bol nekonečne šťastný.

Valerián:

Zase sa premnožili...krysy... bohvie aká je to sila, ktorá im povie ... choďte a množte sa teraz ... krysy sú vlastne najlepšie informované o božích zámeroch... čo na to poviete?

Jožko:

Prosím?

Valerián:

Chce vás vidieť váš obhajca.

Obraz 5.

Do cely pomerne svižným krokom vojde prokurátor. Je to mladý chlap v Jožkových rokoch.

Púčik:

Dobrý deň...

Obhajca:

Zdravím, Púčik... No aby sme to dlho ne to...tak takto. Doktor povedal, že hlavu máte v poriadku. Takže komédiu „som blázon, som mystik, tuto mi sedí pánbožko“ sme dohrali.

Púčik:

Ja som nikdy nič nehral.

Obhajca:

Nebudeme na seba skúšať psychologické tieto, Ja mám na to školu Púčik. Keď začnem ja, tak sa nestihnete ani nadýchnuť a mentálne vás úplne dodrbem. Som zrozumiteľný? Sudca nariadil rekonštrukciu celého prípadu, lebo ani naši znalci sa v tom vôbec nevyznajú. Prokuratúra vás potrebuje exemplárne potrestať.

Púčik:

Prečo exemplárne...

Obhajca:

Keď niektorých neodsúdia vôbec iných musia exemplárne...aby sa to vyrovnalo...

Púčik:

Bol posledný piatok v mesiaci, pani predsedníčka spoločnosti mala v obálke mesačný výnos: povedala Púčik, odložte to. Vzal som obálku a zamkol ju do zásuvky v svojom stole. Keď som zásuvku znovu otvoril, peniaze tam už neboli. V miestnosti boli účtovníčka Vierka a správca Rohatý, ale k stolu sa nikto nepriblížil a len ja som mal kľúč. Zásuvka nebola vylomená...je len jediné vysvetlenie. Vzal som ich ja.

Obhajca:

Z ničoho nič začne Púčika mlátiť. ...toto mám najradšej...arogantnú sviňu, ktorá je ešte aj v tom svinstve poctivá. 30 miliónov si udrbat', to už sa človek nehanbí aj priznať...

Púčik:

Čo je?

Obhajca:

Berte to ako priamu spravodlivosť. Keď niekto niečo ukradne musí dostať po hube. A teraz hovorme obchodne. Nedostanete sa z toho.

Púčik:

Odsedím čo treba, nechcem to zdržovať - firma ma potrebuje.

Obhajca:

Ste nevinný, ale budete sedieť celé storočia...

Púčik:

... Najviac dva roky. Nie sú priame dôkazy.

Obhajca

Súdy sú ako sex... prejebete kopu času a výsledok vás neuspokojí.

Púčik

Tu ide o právo.

Obhajca

Ja myslím, že tu ide o to, že prokurátor zbalil černošku. Namotala ho na vodoo,

Púčik

Čo?

Obhajca

Má byť menovaný za veľ'kňaza...na Kajmanských ostrovoch...viete čo stojí letenka... A hlavne...čo stojí rozvod... Pôjde po vašich prachoch. Tá černoška má otca šamana a hrozne dlhý jazyk. Vraj si vie obliznúť ohryzok. Mne bude stačiť desať.

Púčik

Neviete kde by som vzal desať miliónov?

Obhajca

Tam kde ste dali tridsať. A pred súdom si pamätajte len jedno: Ste nevinný, peniaze ste nevzali.

Púčik:

Vzal...

Obhajca

Ste zmätený Púčik, aj v písme stojí... Boh vzal, Boh dal...

Púčik

...v písme stojí Boh dal, Boh vzal... najprv dal potom vzal... teda Boh, to čo vravíte vy: Vzal a dal...to je Jánošík.

Obhajca

Krádež je výrazom najvyššieho dobra. Vezmete vec, ktorá nie je vaša. Je to zlé? Ja hovorím: nie. Z metafyzického hľadiska. Človek sa narodí a nevie nič...čo robí od detstva? Kradne. Slová, významy, myšlienky. Všetko čo počuje a vidí - mu nepatrí. Ale on si to kradne do svojho vnútra a neskôr to využíva, aby mal ešte viac. Rodičia vás učia „Stoj“, ale vy vidíte ako behajú a robíte to tiež. Oni vás učia „Mlč“, ale sami hovoria...a vy to všetko preberiete, potiahnete, naučíte sa tie najlepšie finty, kl'učky, výhovorky, frajeriny, obkukáte to...a využijete v tom, čo sa nazýva život. Všetko, čo máte vo svojej hlave, ste niekde ukradli. Ste esenciou krádeže. Ak kradnete, potvrdzujete právo patriť k ľudskému rodu. Byť kradnúcí alebo okradnutí. Toto je moja najvyššia viera. A vy Púčik, ste kradli - ste teda skutočne človek, ale na druhej strane, je to zločin?...ak áno, prečo vás neodsúdili za tisícky iných krádeží... nie! Vy ste nevinný. Ak kradnete stále, tak vlastne nekradnete vôbec. Pretože to už nie je krádež, to je realita. Tak ako život, alebo smrť. Je to skutočné a stále. Ste nevinný, Púčik! ...pochopili ste ma?

Púčik

Pochopil... som nevinný...

Obhajca

Tak Púčik...desať, hej?...ak sa budete držať budeme obaja spokojní...a žiadne vodoo nerozvráti našu vieru...

Púčik

Nerozvráti...

Obhajca

A všetko bude...aj černoška... Boh s Vami...verme si...

Púčik

Servus...

Obraz 6.

Jožko osamie. Celkom osamie. Len tma a kontúry priestoru.

Jožko:

Si tu? Počúvaš? Ja viem sám som vravel, že je to hlúposť, aby si všetko videl a počul. Ved' by si nemal čas reagovať. Ale ty aj tak nereaguješ. Prišiel som o prácu...čo tam potom...som nahý a taký zostanem...tak si to asi myslel. Ale ide mi o Vieru. ...láska je choroba. Neinfekčná. Ja to mám a niekto to nikdy nedostane. Láska je vred, vred na mojom tele... Určite si o mne myslí... ona je príliš čistá, éterická, nepolapiteľná ... ja som úradník. Viera je liek na chorobu, ktorá ma zožiera, môžeš mi zobrat' všeličo, ale toto je moja vec...vec medzi mnou a...

Jožko sa utiahne do seba. Ide Valerián s vozíčkom.

Valerián:

Neruším?... oprava z kuchyne ... zabudli na toto ... *podáva mu jablko* ... piata trieda ...

Jožko

Jablko... *poslušne zahryzne*

Valerián:

Mate návštevu... pod'te slečna ... *Jožkovi* Ona je... vaúúúú... *zavyje chlípne ako vlk.*

Obraz 7.

Zjaví sa Viera. Teda Vierka. Krásna, ale svojská. Môžete ju biť železnou tyčou, alebo šialene milovať. Vyjde to narovna.

Vierka:

Tu sa fakt dá len umrieť...

Púčik:

Vierka... ja som tak rád, že si prišla...

Vierka:

Objíma ho... môj grázel...

Púčik:

Vysvetľuje Valeriánovi ... Asi je len nervózna. Často máva migrény. Hlavne na večer po práci.

Vierka:

Daj mi sekundu a urobím z teba chlapa...

Púčik:

A čo...nie som?

Vierka:

No to neviem...lebo ved' ako...*smeje sa...* Ale tu si určite musel zmeniť vietor, nie? Jasné, slušní to majú najhoršie...

Púčik:

...nie som si celkom istý, či ti rozumiem

Vierka:

A čo hovorím čínsky? Pýtam sa koľko z tých veľkých tučných krkov čo sú tu t'a už pretiahlo?

Púčik:

Ja som ešte nebol odsúdený, nestýkam sa inými väzňami.

Vierka:

Škóoda. A kedy uuuž budeeeš? ...fóriky...

Púčik:

Držia ma na samotke.

Vierka:

Viem. Ten prokurátor ma sem vytiahol kvôli tomu rovno z fitka a teraz šmíruje tam za zrkadlom aj s kamerou, že, aby si sa mi priznal, že to natočila.

Výkrik spoza steny:

To je KRAVA! Nebeská KRAVA!

Púčik:

Nemali by sme pána prokurátora takto dráždiť.

Vierka:

To má za to, ako ma sem vliekol. Ja chcem aby si mi veril. Chápeš? Cítiš, že som to ja? *Objíma ho a mačká.*

Púčik:

A nemáš migrénu?

Vierka:

Nie...

Púčik:

... 67 prepadnutých lístkov do divadla, 37 večerí pre dvoch, ktoré som sám zjedol a zaplatil, bol som aj na koncerte skupiny Sodoma... a stále za teba vyplňoval výkazy...

Vierka:

A stále budeš...

Púčik:

Vierka...Som nevinný. Aj keď som peniaze akože vzal, tak ide o to, že som človek, takže som ich vlastne nevzal... Pustia ma. Znovu nastúpim do firmy. Po tom incidente mi asi hneď nezdvihnú plat, ale za takých päť rokov...

Vierka:

To čo tu hovoríš? Jaká firma? Jaký plat? Ty si šlohol 30 miliónov. Joži, 30 miliónov, tak jaký plat v jakej firme?

Púčik:

Neexistuje krádež v živote, iba život v krádeži. Ako tá černoška...

Vierka

Ty na čom fičíš?

Púčik

Myslím to vážne, Vierka...

Vierka

S tou černoškou? ...tak ty si nevinný? Dokonca ťa pustia. A to, že mne zničíš život, ťa vôbec nezaujíma.

Púčik

Ale zaujíma.

Vierka

Takže ti ide iba to? Zničiť ma? Užil si si a teraz ti je všetko jedno, máš čo si chcel...

Púčik

Ale ja som si nič neužil...ved' sme ani nikde neboli... stále tie migrény...

Vierka

Ale ja hovorím o peniazoch...ty si tu v base, máš prachy a pohodu, ale ja som bola, kamarát, doteraz tam vonku...ja som to znášala...ja som bola gangstrova milienka...ja som musela dávať rozhovory...ja som fotila propagačné zábery...ja som bola na kastingu na reklamu a dva filmy...myslíš, že to je len tak...že to teraz pokojne zahodím, len kvôli tomu, že ty si nevinný...

Púčik

Ty si moja milienka?

Vierka

A ako inak by som konečne niekoho zaujímala... Pozri sa na mňa, čo vyzerám tak, že by ma niekto zavolať na svoj večierok...

Púčik

Áno...

Vierka

...malá hlúpa úradníčka, čo býva s mamou...ty nesmieš byť nevinný... ja som všetkým povedala, že si môj milenec a že keď dostaneš elektrické kreslo, pôjdem do Ríma vyprosiť ti milosť...

Púčik

Ale ja nemyslím, že by mi dali kreslo...

Vierka

...tú cestu do Ríma, mám už zaplatenú...

Púčik

Môžem sa na to spýtať, ale...

Vierka

Žiadne ale...si môj milenec, tak pre mňa niečo urob, čo tu len tak sedíš...

Púčik

Čo mám robiť, som zavretý.

Vierka

Celé tie roky v úrade sa na mňa iba dívaš nie si schopný zo seba vyjachtat' ani pozvanie do bufetu. Pozeráš sa na to ako chodím s inými. Že ti nie je hanba. Minule ťa správca Rohatý poslal kúpiť mi bonboniéru a ty si normálne išiel jak otrok.

Púčik

Mala si meniny a on mal veľa práce.

Vierka

Pretiahol ma v kancelárii, kým si bol preč.

Púčik

...za seba som ti kúpil slnečnicu.

Vierka

Ale dal si mi ju tajne...medzi faktúry...takže som ich všetky mohla také zelené poprepisovať...

Púčik

Prepisoval som ich ja.

Vierka

Ty skrátka musíš byť vinný. Peniaze si vzal, tak čo. Pozri sa na seba Joži, bol si nič, nudný, nezaujímavý chlap ešte aj škaredý, teraz sa o tebe všade píše, si osobnosť...vezmi ma so sebou...prosím...nechcem tie peniaze...ale daj mi trochu tvojej pozornosti...potrebujem ju...ak ma naozaj máš rád, budeš vinný...Aj ja chcem byť atraktívna a žiadúca...

Púčik

Dobre, urobím, čo sa bude dať. Určite ma odsúdia.

Vierka

Dík, Joži...takže plán je jasný, ty sedíš v base, ja robím publicitu...mohol by si písať listy, to by pomohlo... ja budem za teba prosiť... potom keď ťa odsúdia, natočím film o našom vzťahu...bude končiť veľkou scénou popravy, ja uplakaná v čiernom mušelíne a do teba praží desaťtisíc voltov... môže to byť ako fikcia...chápeš...naozaj to tak nemusí byť... no ved' sám uvidíš...

Púčik

Jasné, nič sa neboj. Možno mi dajú aj viac.

Vierka

Jožko...dá mu pusu... ty si môj naozajstný priateľ... kamarát... Nemohla by som s tebou chodiť, ale som rada, že si...tak sa zatiaľ drž...a trochu schudni, nech to vyzerá, že trpíš...pošlem fotografov...čau...odchádza

Púčik

Nebudem večerať... načo...človek si zvykne... celkom... celkom zmenená ... aj oči má iné a ja som to doteraz nevidel ... dobre, že som nevidel ... ani teraz nechcem vidieť...

Obraz 8.

Jožko osamie. Celkom osamie. Len tma a kontúry priestoru. Sedí v tichu, ktoré je vlastne harmóniou zvukov. Z tmy sa približuje výzgavý vozíček.

Púčik

... už nemôžem...

Valerián

...vyzerala, že vás vycucá ako želé... no, jest' asi nebudete... tak knižku?... mám Zločin a trest...aj filozofiu Macka Pu ... vezme a začíta sa ...

Púčik

Valerián...voláte sa Valerián, však?

Valerián

Áno, pán Púčik

Púčik

Valerián, čo robíte, keď je vám naozaj ťažko...

Valerián

Pomodlím sa. Náš doktor hovorí, že je to placebo, ale stopercentné.

Púčik

Neviem, či sa ešte viem modliť. A ani nechcem...

Valerián

To sa nezabúda.

Púčik

Ja som radšej zabudol... stalo sa mi totiž... ale nič... obchodné podmienky ... ak urobíte všetko presne ... funguje to ... viera je iná ... samé možno, uvidíme, nabudúce, až sa narodí ten, až onen ...

Valerián

Odrazu to povie inak Niet cieľu bez cesty...

Púčik

Čo? Čo ste to povedali?

Valerián

Tuto...píšu to tuto...

Púčik

Aha tak... na chvíľu sa mi zdalo ... ja nemám cieľ ... som vinný, je zle, som nevinný ešte horšie.

Valerián

Môžem niečo, pán Púčik... jedni vravia to, iní zase iné... ako je to s tými peniazmi... vzali ste ich?

Púčik

... áno ...

Valerián

Takže vás súdia právom.

Púčik

To neviem.

Valerián - Boh

Neviem, neviem...čo vlastne vieš Jozef? ...

Púčik

Aj teraz čítate Valerián?

Valerián - Boh

... čo sa mykáš ... niečo ti poviem ... to čo nevieš je dôležitejšie ako to čo vieš... to čo nevieš, za tým ideš - to si ty človek. To čo vieš, to som ja.

Púčik

Počul si ma? Bral som lieky, robil terapiu...

Valerián - Boh

Lieky si hádzal pod posteľ a na terapii si klamal, že si mal ťažké detstvo.

Púčik

Ja som mal ťažké detstvo.

Valerián - Boh

Tvoj otec žil harmonicky s tvou matkou v prístavbe továrne na hračky, každý deň vstával presne o pol piatej a z práce prichádzal o pol štvrtej. Tvoja matka varila v párne dni lievance a v nepárne rizoto.

Púčik

A tomu sa nehovorí ťažké detstvo? Rizoto a lievance o pol štvrtej?

Valerián - Boh

Prečo si nepovedal tomu psychiatrovi pravdu...

Púčik

Akú pravdu? Čo to je? Pravda je taká, že som zamestnaný v renomovanej firme, poznáš ten pocit, zrazu ti všetko dáva zmysel...mám vzťah, síce platonický, ale podľa posledných okolností sa to vyvíja sľubne... to je pravda, ktorej verím, povedal som to tromi vetami a robil som na tom desať rokov ... viem, čo povieš ... hodnoty ... ale ja viem robiť veci iba normálne ... nekradnem... a ani nemôžem spať v pustovni, alebo na púšti ... musím mať posteľ ... chodiť do práce ... čo to nestačí? Ved' ja som najradšej, keď o mne nikto nevie ...

Valerián - Boh

Si lupič storočia.

Púčik

Ty si lupič storočia. Ty si nechal tie peniaze zmiznúť...kde sú?

Valerián - Boh

zahrmí

Púčik

Prepáč ... ušlo mi to.

Valerián - Boh

Povedz im pravdu.

Púčik

A to im mám povedať: priatelia, neviem ako, ale pred pol rokom ma oslovil Boh. Mňa slovenského poisťovacieho agenta oslovil Boh. Vyzeral ako prúžok dymu a niekol, že si ma vybral, pre novú ťažkú skúšku ... treba prehádzať sneh z oblakov nad Afrikou ...

Valerián - Boh

Zahrmí

Púčik

Nešlo o sneh... keď si sa mi prvýkrát zjavil skoro som dostal infarkt.

Valerián - Boh

Bol si smiešne vydesený...

Púčik

A ty by si nebol vydesený, keby na teba prehovorilo kakao... V tej chvíli mi napadlo že už nikdy nebudem kupovať v diskonte.

Valerián - Boh

Bol som opatrný. Možno keby som nebol...uveril by si...

Púčik

Myslíš, keby si sa zjavil v bleskoch a hromobití niekde na nebi... no, to by asi bolo naozaj iné. ... pochop, že v dnešných časoch na jednej strane nie je obvyklé, aby sa Boh iba tak zjavil. Žijeme tu svoj vlastný život, máš v ňom miesto, ale čestné. Ako nehrajúci kapitán. Na druhej strane je až príliš veľa zjavení. Kde kto ťa videl, kde kto čosi vie, po čase to človek prestane vnímať, príliš veľa zázrakov...

Valerián - Boh

Je mu smutno

Púčik

Neveril som ti ani vtedy, ani teraz. Nie si Boh, ak hovoríš so mnou. Ja som zlodej. Vzal som 30 miliónov...

Valerián - Boh

Zmizli...

Púčik

Príliš veľa zázrakov... pochopil si. Peniaze som vzal sám. Vyššia moc nie je. Neviem, či som vinný, alebo nevinný, ešte som sa nerozhodol, počkám na súd...

Valerián

Pán Púčik...musíte sa pripraviť, o chvíľu zasadne porota...

Púčik

Hned', hned'...

Valerián - Boh

Môžem ťa presvedčiť... ukážem ti...

Púčik

Nechcem aby si ma presviedčal... už sme si to vysvetlili...teraz idem k súdu. Pán Valerián, haló, ste tam niekde ... už je čas...

Valerián

Čo robíte?

Púčik

Zdalo sa mi, že ma nepočujete. Musíme ísť, je čas.

Valerián

Človek by neveril, ako ľahko sa začíta a pritom sú to samé sprostosti... no nič, pod'me...

Valerián - Boh

Bude to zábava...

Obraz 9.

Súdna sieň. Chystá sa rekonštrukcia prípadu. Vchádza Sudca. Z druhej strany Jožko s Valeriánom.

Hlas:

Jozef Púčik veril už od detstva v spravodlivosť. Nie preto, že by nejakú niekedy videl, alebo zažil. Robil to takpovediac zo zaujatia. Jeho priatelia sa venovali pubertálnemu dospievaniu robiac si pohlavné nádeje, ale on chcel iba spravodlivosť. Už od mala si predstavoval, že stojí na súde, kde s úspechom obháji nevinu svojho úhlavného nepriateľa. Aj keď sa konkrétna osoba nepriateľa často menila, presvedčenie vydržalo. Za tie roky pochopil zo spravodlivosti iba jedno: existuje...a teraz ju konečne uvidí. Bude odpoveďou na chaos, ktorý v jeho živote nastal.

Púčik

Valerián, tu, práve tu, môže človek pochopiť sám seba. Každý normálny človek by mal z času na čas postáť na súde, rozšíril by si obzory a pochopil sám seba. Mal som v poslednom čase isté pochybnosti, ale tu mi je zrazu ľahšie...

Valerián

Ľudia si potrebujú chodiť niekam po spravodlivosť, potrebujú to. Dokonca aj tí najhorší.

Vchádzajú do súdnej siene, sú tu ďalšie postavy.

Obhajca

Tak Púčik, žiadne tieto a bude dobre... zdá sa, že prokuratúra v tom má ešte väčší bordel ako my. Niekde tam bude procesná chyba a my ich dostaneme, boli ste niekedy v Istebnom, je tam taká malá ubytovňa, ale mohla by byť väčšia, povedzme hotel a k tomu les a zjazdovka, lyžiarske zjazdy, Poliaci, Nemci a hlavne Rusi. Nemci a Rusi milujú naše hory. Niektorí už od vojny a v tom Istebnom to mám isté.

Vierka

Jožko, mám literárneho agenta. Volá sa Ivan a pije Malibu. Bola som s ním v klube spisovateľov... pozval ma. Ale iba na sudové. Predstav si, že Ivan kúpi práva na náš príbeh... Už má aj názov Jozef Púčik, tunel v poistovni. Ivan by kúpil aj práva na divadlo, a ja by som tam hrala. Ale to ešte zväži, podľa toho či by som mohla hrať hlavnú a či som disponovaná. Vieš on je intelektuál... a s takými fakt ťažko... chodia neskoro a majú vypnutý mobil.

Jožko

Valeriánovi ... aké tu máte silné poistky...?

Lekár

Púčik... chcem vám niečo povedať...

Jožko

Aj vy pán doktor...

Lekár

Verím vám...

Jožko

Nerozumiem.

Lekár

Verím vám... urobil som testy, prešiel s vami terapiou... verím vám. Videli ste Boha. Zjavil sa vám. Som platený za odhaľovanie simulantov, ale väčšinou sa len babrem v tom svinstve čo majú tí grázli v hlave, ale vy ste hovorili pravdu. Zjavil sa Vám Boh. Je to neuveriteľné, ale moja žena... ona je silne veriacca... skrátka, môže ísť o nové fatimské proroctvo... povedzte Púčik, stane sa niečo zlé... zmiznú peniaze? Aj euro?

Jožko

Nuž... ťažko povedať, že či euro... a ste už poistený?

Lekár

Poist'ováci sú silní ľudia... ja sa vás pýtam na osud sveta a vy mi chcete strčiť poistku.

Jožko

Naša firma je taká. Radi chodíme za ľuďmi tam, kde sa cítia najlepšie.

Lekár

Púčik ale vy ste už iný človek, priznajte to. Čo sa stane Púčik?

Púčik

Pán doktor... ja viem s odpustením hovno. Ja som normálny priemerný grázle a zlodej a v hlave mám kopu ako vy vravíte svinstva. Je mi ľúto, že som vás sklamal. Prepáčte, teraz ma odsúdia za krádež 30 miliónov.

Lekár

Vy ste predsa nevzali žiadnych tridsať miliónov.

Púčik

Dostanem kreslo a v Ríme milosť a na Kajmanských ostrovoch bude zo mňa božstvo. A dám si jazyk až sem a všetky černošky budú povinne piť kakao z diskontu... ja som normálny človek.

Valerián

Povstaňte. Prichádza Sudca. Dnešnému súdu bude predsedat' jeho Ctihodnosť. Obhajoba, Prokuratúra.

Vojde Sudca, Obhajca i Prokurátor, usadia sa na svoje miesta. Vidíme z nich však len veľké taláre alebo kabáty. Po celý čas vždy keď začne hovoriť ďalšia postava sa ozve podivný zvuk, akoby ktosi všetko ruchoval - aj zmeny pohľadu súdnych figurantiek.

Sudca

Obžalovaný Púčik...podľa zákona zbierky 234/89 odstavec...

Obhajoba

Uplatňujem zásadu 67 zbierky zákona...

Prokurátor

Námietka... podľa predpisov zbierky 234-67 cé

Púčik

To už ma súdia...

Valerián

Len sa dohadujú kedy vás budú súdiť...

Sudca

Tak sa dohodnime 234 či 456...

Prokurátor

234.

Obhajoba

456.

Prokurátor

Čo chcete... je možná aj dohoda...

Obhajoba

Budeme robiť obštrukcie...napadneme súd pre zaujatosť...

Valerián

To potrvá...

Púčik

To už ma súdia?

Obhajoba

Letí vám lietadlo na Kajmany...?

Sudca

Tu nejde o Kajmany... hovoril som s ministrom... Púčik je prvý z celého radu prípadov, ktoré budeme riešiť tvrdo a nekompromisne...

Obhajoba

Celý rad je vždy len jeden prípad... nie je pred voľbami.

Prokurátor

Vždy je pred voľbami...

Sudca

Pochopte, že nás už sledujú médiá...

Obhajoba

Podávam návrh na úplné omilostenie...

Prokurátor

Prokuratúra ešte potrebuje prečítať spis...

Sudca

Odročené...

Odrazu sa všetko zastaví,

Valerián - Boh

Tak čo? Aká je?

Púčik

Kto?

Valerián - Boh

Spravodlivosť?

Púčik

Aká?

Valerián - Boh

Boh to nevie. Tak čo človek...

Púčik

... čo je zase toto?

Valerián - Boh

Pomaly si zvykáš... funguje to na princípe čiernej diery, zle sa to vysvetľuje...

Púčik

Prečo?

Valerián - Boh

Ešte to neskončilo...

Púčik

Čo mi ešte vezmeš?

Valerián - Boh

Neviem, čo máš.

Púčik

Popol...

Valerián - Boh

Veríš v spravodlivosť, ani Boh netuší prečo... je iba ten zvuk...

Púčik

Aký zvuk...

Valerián

Nepočul si ho... počúvaj... toto je rekonštrukcia

Ozve sa zvuk a celá sekvencia sa spustí znovu. Zboku príde človek iba v spodnom prádle a je mu strašná zima. Sám hovorí texty Sudcu, Obhajcu i Prokurátora a pritom si postupne oblieka ich taláre. Nakoniec odtancuje uspokojený teplom preč.

Jožko stojí sám na javisku.

Púčik

Čo je to?

Valerián - Boh

To je spravodlivosť.

Púčik

Takáto?

Valerián - Boh

A akú by si chcel? Spravodlivosť si je sama sebe sudcom, obhajcom i prokurátorom.

Púčik

Veril som v spravodlivosť ako v jedinú vec.

Valerián - Boh

Keby tomu tak bolo, prečo by som tu bol.

Jožko

... vzal si mi všetko... Mal som sa dať poistiť - proti Bohu. Teraz nemám nič... v čase sociálnych kríz a zúfalého boja o život ako taký ma zabezpečeného s plnou penziou a poistením zloží - Boh. Prečo mňa? Prečo...

Obraz 10.

Pomaly vchádza Vierka, trošku ho počúva.

Vierka

Jožko...

Púčik

Vierka... ja ti musím niečo povedať...

Vierka

Ja to isté.

Púčik

Počúvaj ma... neviem ako sa o stalo...ale ja ničomu nerozumiem.

Vierka

Vôbec?

Púčik

Ničomu... rozumel som a odrazu nerozumiem... dni, hodiny len plynú, ráno je ráno a odrazu je z neho večer...ja neviem, či prešla minúta, či hodina, čosi robím, potom zase nerobím...nerozumiem ľuďom okolo mňa, čosi na mňa hovoria a ja im čosi vravím...ked' som hore akoby som spal a v noci sa len hádzem po posteli...som chorý Vierka... už nemôžem.

Vierka

A čo ti je?

Púčik

A čo si sprostá? Čo som doteraz hovoril?

Vierka

Ale ved' tak sa cíti každý Jozef... skoro každý...

Púčik

Ale ja vravím o živote. Ja nie som stavaný robiť nezmyselné veci, ja nie som schopný nerozumieť sám sebe... chcem vedieť o kol'kej treba vstať, kedy je nástup, kde je fajčiareň...

Vierka

Ty fajčíš?

Púčik

Nie ale začnem... havany... ale neviem prečo... havany som ešte nefajčil... Vierka, ja musím mať košele vyžehlené a zrovnané do troch komínov po sedem kusov v hornej poličke svojej skrine... je to smiešne... je to dokonca veľmi smiešne, takže vôbec nechápem prečo plačem, keď ti to hovorím, ale ja ťa bez tých troch

komínkov v hornej poličke po sedem kusov nedokážem naozaj milovať... čo je zlé na láske, ktorá závisí na troch komínkoch...

Vierka

Nič Jožko...

Púčik

Tak prečo ich nemám... prečo nemám komínky...

Vierka

Neviem Jožko... možno ich máš...

Púčik

Nemám...týždeň som v tej istej košeli... polica mi spadla...pračku mám pokazenú, opravár vzal zálohu a zrazu ho niet...

Vierka

Ved' sa vráti...

Púčik

Vierka, už prestaň trieskať tieto nezmysly. Ved' ja to myslím v širšom zmysle. Všetkému som rozumel a teraz neviem nič. Všetko sa obrátilo, všetko je kdesi inde...

Vierka

Ako ten opravár...v širšom zmysle...

Púčik

Môžem ti niečo naposledy povedať... ja ťa strašne milujem.

Vierka

Ako to vieš?

Púčik

Čo?

Vierka

Že je to naposledy?

Púčik

Čo je naposledy...

Vierka

No my dvaja, že sa vidíme naposledy...

Púčik

My dvaja sa vidíme naposledy?

Vierka

No...vydala som sa. Včera. Za inžiniera Rohatého. Zajtra odchádzam do Olomouca.

Púčik

Do Olomouca?

Vierka

Budem tam natáčať kontaktnú reláciu o poisťovníctve ako moderátorka. Vyšlo nám to, Jožko. Dokázali sme to. Rohatý pozná hlavného dramaturga miestneho TV okruhu. Zbohom Jožko... Ved' o teba bude postarané ... teraz vo väzení ... aj potom vonku ... peniaze máš ... možno si aj s Lacom požičiame ... za jeden môj úsmev ... papá ...

Odíde...

Púčik

Laco... on sa volá Laco ... Teraz ma vidíš? ... Vidíš ma! Tak dobre počúvaj! Ale naozaj dobre. Pýtal si sa ma, či chcem takto žiť? Pýtal si sa ma ako to môžem? Neveril som že si... všetko malo zmysel... aj tridsať miliónov denne v mojej ruke, ktoré mi nepatrili, nepatrila mi z nich ani jedna päťina, ani desatina, ani sedemdesiatina, to malo zmysel... ale ty si chcel, aby som ti uveril...tak si urobil ten starý zázrak naopak...peniaze zmizli. Priamo pred mojimi očami sa rozplynuli ako keď motýľ mávne krídlom... motýľ ... pre teba mávol krídlom motýľ, ale pre mňa to bola apokalypsa, kataklizma, uragán ... od tej chvíle ničomu nerozumiem. Ale jedno viem ... viem určite ... chcem tie peniaze. Nie aby si ich vrátil tam do toho šuflíka... chcem ich ja sám. Ukradol som ich, nech ich mám. Chcem peniaze, chcem všetko čo mi poskytnú, počuješ ma! Verím ti, že si a daj mi všetko čo si inde vzal !!

Obraz 11

Znova na súde.

Sudca

Preštudovala už prokuratúra spis...

Prokurátor

Áno.

Sudca

Kde je Obhajoba?

Prokuratúra

Telefonuje.

Púčik

Nepotrebujem Obhajobu. Chcem sa priznať.

Sudca

No konečne, Púčik. Kde sú peniaze?

Prokuratúra

Kde? Kde sú peniaze?!

Púčik

To nepoviem. Moje sú.

Sudca

Nuž, tak potom musíme urobiť tú rekonštrukciu. Púčik, ako ste mohli len tak naľahko a bez stopy uliať toľko peňazí...

Púčik

Ved' sa na mňa pozrite lepšie. Som lump. Lump akému niet páru. Od mlada som bol lump. Milujem krv, mučil som zvieratá, chodil do kina na filmy s násilím.

Prokurátor

Jasný profil zločinca. Púčik, že vy nemáte na svedomí len tých 30 miliónov.

Púčik

Kdeže, pán prokurátor. Ja toho mám. Mačku našej domácej som trápil, koľko krát kvôli mne chuderka sama zavýjala pri okne.

Sudca

Mačky nezavýjajú, Púčik.

Púčik

A táto zavýjala. Vidíte aké to bolo vážne.

Prokurátor

A kradli ste aj pred tým?

Púčik

Všetko čo som videl, pán prokurátor. Raz som vzal maslo, silážnu kukuricu tú som kradol na kilá.

Sudca

Silážnu kukuricu kradol každý.

Prokurátor

Púčik vy ste delikvent. Navyše rezistentný. A čo ľudia? Určite máte niekoho na svedomí.

Púčik

Všetkých. Na koho sa ja pozriem, toho mám na svedomí. A to svedomie, pán prokurátor... nič. Má peniaze, nuž tak nech drží hubu. Lebo čo iné mu ostáva.

Prokurátor

A čo tá mŕtvola v Biskupickom kanály.

Púčik

No čo myslíte, pán prokurátor? Takto som ho tam hodil a ešte som si aj zaplával.

Prokurátor

Vedel som Púčik. Púčik máte môj obdiv. Rešpekt protivníka. Tol'ko toho stihnúť a ešte sa tváriť ako slušný človek. Púčik, vy keby ste boli na správnej strane, vo vás je sila. Mohli by sme to niekam dotiahnuť.

Púčik

Napríklad na Kajmany.

Prokurátor

Správne. Púčik, vy ste... chlap.

Lekár

Je už trošku divný, aj v správaní aj v oblečení. Jozef, brat. Doniesol som ti koláčik.

Púčik

To robila vaša žena?

Lekár

Nie, Marika bola slabá. Zostala za bariérou. Len ja som prijal svetlo veľkej flotily.

Púčik

Rozviedli ste sa?

Lekár

Komunita je odteraz mojou rodinou. Jozef, to čo teraz poviem musíš prijať, inak ťa pohltia vibrácie. Ty si Jozef ako väčšina ľudstva nechránený proti nim. Proti počítačom. Všade sú počítače. Neustále vysielajú negatívne vibrácie. Manipulujú nás za jedlo. Jedine láska Gazdara Bachrana nášho vodcu komunity a Kozmických ľudí ti môže priniest ochranu. Miliónová flotila lodí svetla sa blíži k zemi a jej nový cieľ si ty - Jozef Púčik. Ty si môj brat v svetle. Ty vieš, čo hovorím. Jozef Púčik, totiž vážení videl a počul najvyššiu bytosť svetla Boha, ktorá oslovila aj Gazdara Bachrana a neskôr aj mňa. Áno, aj ja som ho videl, Jozef.

Púčik

Nedá sa vidieť.

Lekár

Videl som ho a vrazil s ním. Gazdar to robí pravidelne, hovoril som mu o tebe. Príď k nám a oslobodíš sa.

Sudca

Vyhod' te ho.

Príde Valerián a vyhadzuje ho von.

Lekár

Kompjútne, všade sú kompjútne, Aštar to vrazil, pustia ťa Jozef, si iba blázon, patríš k nám, máš ochranu Gazdara Bachrana a Kozmických ľudí...

Po odchode lekára

Prokurátor

Nemusíte to hrať na blázna, Púčik. Vážim si vás a medzi nami, viem o tom Istebnom... ja to mám v Kubíne. Dohodneme sa. Súdiť je súdiť a obchodovať je obchodovať. Tak teda desať. Dohodnuté.

Obraz 12

Vracia sa Valerián. Súd sa vyprázdni.

Valerián

Trošku som mu dal, tak normálne a on letel ako suchý list.

Púčik

Celkom sa pomiatol. Ten doktor. A ten jeden právnik to má v Istebnom a ten druhý v Kubíne. Môžem si vybrať. Kubín, alebo Istebné. A budem to mať na celý život.

Valerián

Majetok je na celý život. Tiež to nie je ľahké. Ono sa to povie „bohatý“. Väčšina z nich sú ľudia ako vy, alebo ja akurát sa im v živote vyskytli väčšie hmotné predmety, ale tiež o tom vedia svoje. No a ten zvyšok sú regulárne svine.

Púčik

Valerián... potrebujem...

Valerián

Čo?

Púčik

Hovoriť... s vami, ale nie s vami... necítite únavu, alebo, čo ja viem čo to je?

Valerián

Čo je pán Púčik

Púčik

Mýlil som sa, potrebujem ho počuť... haló... si tam... kde si? Ozvi sa... nemlč...urazil som ťa?

Valerián

Som tu iba ja.

Púčik

Vy... načo ste mi... chcem jeho...

Valerián

Koho?

Púčik

Boha.

Valerián

A čo je vo mne? Kde?

Púčik

Hovoril som mnou skrz vás. Blahoslavení chudobní duchom.

Valerián

Pán Púčik... v každom je Boh. Ja som tu len pomocná sila, ale je to tak.

Púčik

Ja viem, ale toto je iné. Ozvi sa. Na chvíľu nehovorte nič. Nemyslite.

Valerián

Tak čo?

Púčik

Nič.

Valerián

Budete musieť hovoriť so mnou. Koniec koncov aj také hovado ako som ja je od Boha.

Púčik

...Pred pol rokom sa mi stala zvláštna vec. Všetko bolo tak ako pred tým, ale odrazu tu bol. Boh. Náhla potreba duchovna, prepadávalo ma tu v poisťovni v banke, na ulici... zdalo sa mi, že aj ostatní majú také problémy, ale oni s tým dokázali bojovať. Tak som chcel aj ja, nešlo to.

Valerián

Prečo za vami prišiel?

Púčik

Mala to byť skúška. Kedysi Boh vyskúšal Jóba, či zaprie v nešťastí jeho meno a či zhreší. Bola to taká stávka. A teraz sa rozhodol, že vyskúša mňa.

Valerián

Či zhrešíte?

Púčik

Nie. V dnešnom svete už aj Boh posudzuje hriechy trochu inak. Zlo totiž ako sila prestalo existovať. Nie je sa s kým stavať.

Valerián

Tomu neverím, tam kde nie je dobro, zostáva zlo. Tak tomu rozumiem.

Púčik

Zlo ako sila je mŕtve. Zostali len konkrétne svinstvá medzi ľuďmi. Boh je sám. Lebo ľudstvo už nie je samo osebe ani dobré ani zlé. Väčšina ľudí chce iba poriadok a samotu. Život nahradil spánok. Bohu je strašne smutno... Valerián...

Valerián

A preto vám šlohol tie peniaze?

Púčik

Preto. Bol zvedavý, čo ja Jozef Púčik poviem celému svetu. A ja som tvrdil, že som ich vzal, lebo zlodej je lepšie ako blázon.

Valerián

A teraz...čo bude?

Púčik

Teraz keď som už zošalel, prišiel o takmer všetko... sa musím rozhodnúť...

Obraz 13

Vojde Obhajca

Obhajca

Púčik...je mi tak trochu toto... ale takto... v tom Istebnom to nevyšlo... a bolo to úplne isté... dal som do toho všetky peniaze... Púčik aj moje aj vaše,,, všetky...

Púčik

Ale ved' moje ste nemali...

Obhajca

Požičal som si, že vrátim... teraz ma musíte zachrániť Púčik.

Púčik

Ale ja...

Obhajca

Musíte Púčik... ved' ja sa môžem inak obesit', alebo zastrelit'...to neni toto... ja mám pištoľ.

Púčik

Preboha, hlavne sa nestrielať ajte...

Obhajca

Dajte mi tých desať miliónov, tvrdili ste, že ich máte... Aj na súde ste priznali.

Púčik

Nemám... ale možnože... je možné, že odrazu mať budem... *Valerianovi* Hovor som mnou, počuješ...hovor so mnou... má pištoľ...urobí to...kde sú peniaze...?

Obhajca

Nerobte blázna Púčik. Máme dohodu...

Vchádza Vierka uplakaná tehotná.

Vierka

Jožko...môžem...

Púčik

Vierka...

Vierka

Jožko... ja neviem, ako by som ti to.

Púčik

Nuž, ved' aj sám vidím...

Vierka

Nie, nie...počkaj...Laco on...vieš, bola to láska, ale nie vzťah a tú reláciu zrušili...robia inú... rozviedli nás rýchlo...o to pokoj... a Laco všetko zariadil... aj na autobus mi dal. Vraciam sa k mame. Asi ma vyhodí.

Púčik

Ale Vierka... ja sedím v base, akoby som mohol ti pomôcť

Vierka

Máš peniaze, Jožko.

Púčik

Nemám. Snažil som sa ti povedať, že som nevinný.

Obhajca

Tak to je výborné Púčik...ani decku nedoprajete...

Púčik

Valerianovi Teraz buď ...urob niečo... kde si...

Vierka

Tak ešte aj ty...

Púčik

Nie, ide o to, že peniaze som nevzal ja. Viem kto ich zobral. Bol to zázrak. On ich môže vrátiť, ale mlčí. Je to Boh.

Obhajca

A toto sa odvážite povedať žene s deckom a chlapovi, čo sa chce zastrelit'?

Púčik

Je to pravda,

Obhajca

Máte nás na svedomí, Púčik. Pod'te milostivá pani. Je to sviňa. Všetko len pre seba.

Púčik

Je úplne zúfalý...roztrhne si košeľu...

Obhajca

Pozrite ako sa metá.

Valerián

Prichádza Našli sa. Peniaze sa našli.

Púčik

Kde?

Valerián

U pani predsedníčky. Dala vám zlú obálku, Púčik. Peniaze v nej vôbec neboli. Preto sa zdalo, že zrazu zmizli, pani predsedníčka ich celý čas mala pri sebe omylom a až teraz na to došla.

Obhajca

Ako možno mať pri sebe pol roka tridsať miliónov a nevedieť o tom.

Valerián

Pani predsedníčke sa to vraj stáva.

Obhajca

Načo to bolo celé dobré... čo ste sa do toho miešali... mali ste rovno povedať, že ste nevinný, nie nás takto klamať.

Púčik

Chcel som, ale vy...

Vierka

Jožko, nie pred chvíľou, ale teraz si ma sklamal.

Púčik

Akože teraz...ved' som nič nevzal, pustia ma, znovu nastúpim do firmy...za takých päť rokov mi zdvihnú plat, malý pôjde do škôlky, pristavíme mu izbu, vyhodím mačku, nejako sa pomestíme...Vierka.

Vierka

Idem k mame. ... tú izbu môžeš pristaviť.

Obhajca

A ja sa zastrelím.

Púčik

Pán Obhajca!

Valerián - Boh

Nemôžeš pomôcť všetkým...

Púčik

Ale samovražda...

Valerián - Boh

On to neurobí. Ešte nie. On si tú smrť radšej celý život poniesie zo sebou.

Púčik

Tu si? Kde si bol keď som ťa najviac potreboval.

Valerián - Boh

Prehádzať sneh nad Afrikou. To čo nevieš, za tým ideš, preto si človek.

Púčik

A ja som nechcel.

Valerián - Boh

Ale predsa si kamsi zašiel.

Púčik

Myslíš, že ten malý bude vyzerat' ako Laco?

Valerián - Boh

No, ako ty asi nie.

Púčik

Ako som teda obstál?

Valerián - Boh

Skúšal som ťa, Jožko, A ty si neobstál. Málokto by to dokázal...Uvidíme, čo bude ďalej, si Púčik, musíš sa rozvíjať.

Púčik

Budem...

Valerián

Tak s vami ten Boh normálne vraví a ja pritom o tom akože neviem... tak to je vážna pecka... *ide preč...*

Hlas

Potom Boh zmenil Jožkov údel, lebo sa staral o svojich druhov. A dvojnásobne rozmnožil Jožkove imanie, čo nebolo veľa, ale aspoň čosi do začiatku. Tu prišli k nemu jeho bratia a sestry a jeho predošlí známi z firmy. Jedli s ním chlieb v jeho dome, ľutovali ho vo všetkom tom trápení, ktoré na neho ktosi zoslal. A Boh požehnal znovu Jožkovi, takže mal v kartotéke štrnásťtisíc ovečiek, šesťtisíc tiav (lebo aj také klientky sa nájdu). Mal dvoch synov a tri dcéry. A otec im dal podiel na dedičstve s ich bratmi. Čo nemal robiť, ale o tom neskôr. Jožko žil potom ešte stoštyridsať rokov a uzrel svoje deti i deti svojich detí až do štvrtého pokolenia. Taký bol príbeh muža menom Púčik, v ktorom Boh znovu otvoril dávnu stávkú o človeka medzi ním a mnou... váš satan vám želá dobrú noc.

Koniec
September 2006